

personel zaangażowany w projekt, których moc dowodowa była jednakże oczywista. To podejście doprowadziło Komisję do niesłusznego odrzucenia niektórych bezpośrednich kosztów pracowniczych oraz do dokonania korekty, co przekłada się na kwestionowaną wiarytelność.

- błędnej oceny rezerwy na wypadek utraty zatrudnienia w świetle kryteriów określonych w art. II.19.1, II.19.2.c i II.20 ogólnych warunków umowy EURO-THYMAIDE, ponieważ — wbrew jej wprowadzającej w błąd nazwie — PPE jest wydatkiem pracowniczym związanym z ubezpieczeniem na wypadek bezrobocia, nieodłącznie związanym z kosztami kwalifikowalnymi przeznaczonymi na personel. Komisja, odrzucając koszty kwalifikowalne, odpowiadające kwocie rezerwy na wypadek utraty zatrudnienia pobranej od wynagrodzeń pracowników tymczasowych CNRS zaangażowanych w ten projekt, naruszyła powyższe postanowienia.
- ewidentnie błędnej oceny wynagrodzeń chorobowych w świetle kryteriów kwalifikowania wydatków przewidzianych w umowie w zakresie, w jakim Komisja — wbrew art. 11.19 ogólnych warunków umowy EURO-THYMAIDE — dodała do niekwalifikowalnych kosztów wynagrodzenia wypłacone pracownikom CNRS zaangażowanym w projekt podczas zwolnień chorobowych.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2009 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji

(Sprawa T-449/09)

(2010/C 24/100)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre national de la recherche scientifique (Paryż, Francja) (przedstawiciel: N. Lenoir, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- nakazanie Komisji zwrotu rzekomej wiarytelności w wysokości 97 399,55 EUR, której Komisja dochodzi z tytułu umowy w nocie debetowej nr 3230906573 z dnia 6 lipca 2009 r. i co do której w dniu 28 sierpnia 2009 r. wydana została decyzja o potrąceniu (sygn. BUDG/C3 D2009 10.5 — 1232), powiększonej o odsetki za zwłokę według stopy ustawowej zgodnie z prawem belgijskim właściwym dla umowy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Centre national de la recherche scientifique (CNRS) wnosi w niniejszej skardze do Sądu o nakazanie Komisji zwrotu wiarytelności w wysokości 97 399,55 EUR, określonej w nocie debetowej nr 3230906573 z dnia 6 lipca 2009 r., do której uiszczenia skarżąca jest rzekomo zobowiązana z tytułu umowy NEMAGENETAG dotyczącej projektu szóstego programu ramowego badań i rozwoju technologicznego, i co do której w dniu 28 sierpnia 2009 r. wydana została decyzja o potrąceniu, wraz z odsetkami za zwłokę.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- nieprzestrzegania kryteriów dotyczących określania i uzasadniania kwalifikowalnych kosztów przewidzianych w umowie NEMAGENETAG oraz zasady dobrej wiary przy wykonywaniu umów, co ograniczyło możliwość udowodnienia przez CNRS należytego wykonania umowy, a w niektórych przypadkach wręcz pozbawiło ją tej możliwości;
- błędnej oceny rezerwy na wypadek utraty zatrudnienia w świetle kryteriów określonych w art. II.19.1, II.19.2.c i II.20 ogólnych warunków umowy NEMAGENETAG, ponieważ — wbrew jej wprowadzającej w błąd nazwie — PPE jest kosztem pracowniczym związanym z ubezpieczeniem na wypadek bezrobocia, nieodłącznie związanym z kwalifikowalnymi kosztami pracowniczymi. Komisja, odrzucając koszty kwalifikowalne, których kwoty odpowiadały kwocie rezerwy na wypadek utraty zatrudnienia pobranej od wynagrodzeń pracowników tymczasowych CNRS zaangażowanych w projekt NEMAGENETAG, naruszyła powyższe postanowienia.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2009 r. — Wind przeciwko OHIM — Sanyang Industry (Wind)

(Sprawa T-451/09)

(2010/C 24/101)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Harry Wind (Selfkant, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Sroka)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stron postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sanyang Industry Co. Ltd (Hsinchu, Tajwan)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2009 r. w sprawie R 1470/2008-4; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sanyang Industry Co. Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Wind” dla towarów i usług z klas 11, 12 i 37

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy „Wind” dla usług z klasy 37

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009] ze względu na niestwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że istnieje podobieństwo między towarami i usługami objętymi rozpatrywanym wspólnotowym znakiem towarowym.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2009 r. — Jiménez Sarmiento przeciwko OHIM — Robin i in. (Q)

(Sprawa T-455/09)

(2010/C 24/102)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Vicente J. Jiménez Sarmiento (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Mª García-Cabrerizo del Santo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Michel Robin (Lasnes, Belgia), Daniel Falzone (Waterloo, Belgia), Maxime Monseur (Tamines, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- wydanie wyroku, w którym na podstawie zasady 70 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2868/95”) stwierdza się, że termin czterech miesięcy do złożenia pisma przedstawiającego podstawy odwołania w postępowaniu prowadzącym do niniejszej skargi upływał w dniu 16 maja 2009 r. oraz że z uwagi na to, iż pismo to zostało złożone w dniu 18 maja 2009 r., którym to dniem była sobota, należy uznać, że zostało ono złożone zgodnie z prawem;
- posiłkowo, w przypadku nieuwzględnienia przez Sąd powyższego żądania, wydanie wyroku stwierdzającego, że przy obliczaniu tego terminu strona skarżąca popełniła dający się uzasadnić błąd;
- po uwzględnieniu któregokolwiek z powyższych żądań, zmiana i stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM w sprawie R 312/2009-4 z dnia 7 września 2009 r. poprzez orzeczenie, że pismo przedstawiające podstawy odwołania zostało złożone quo terminie, i nakazanie Izbie Odwoławczej OHIM dokonania oceny zasadności tego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Michel Robin, Daniel Falzone i Maximo Monseu

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy tworzony przez pochyloną literę Q zapisaną w dolnej części (zgłoszenie 4 804 266) dla towarów z klas 18, 25 i 28.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpański graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Q quadrata” (nr 1 770 312) dla towarów z klasy 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu z powodu niedopuszczalności

Decyzja Izby Odwoławczej: Odrzucenie odwołania z powodu niedopuszczalności

Podniesione zarzuty: Błędne wykładnia i zastosowanie zasady 70 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, odejście w zaskarżonej decyzji od utrwalonej praktyki strony pozwanej oraz istnienie dającego się uzasadnić błędu po stronie skarżącego.